

до розв'язання інших завдань українського народу в ході суспільної еволюції, забезпечуючи стабільність та стимулюючи процес соціально-економічного зростання у сприятливих макроекономічних умовах. Державний кредит не набув суспільного значення та визнання, не відіграючи в реальному житті для суспільства відчутної ролі – соціальної та економічної. Важливим є лише тягар державного боргу, який, постійно нагромаджуючись, непосильно покладається на суспільство, а особливо – на майбутні покоління.

Список використаних джерел

1. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення) Монографія. – К.: Вид. Київ-го нац-го торг.-екон-го ун-ту, 2004. – 759 с.
2. Вахненко Т.П. Зовнішні боргові зобов'язання у системі світових фінансово-економічних відносин. – К.: Фенікс, 2006. – 538 с.

М. Свердан, канд. екон. наук, доц., доц.
Межотраслевой институт управления, Киев

ФИНАНСОВАЯ ПОЛИТИКА ГОСУДАРСТВА В ОБЛАСТИ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ЗАЙМОВ И УПРАВЛЕНИЯ ДОЛГОМ

Исследуются вопросы государственных заимствований, современных особенностей формирования государственного долга и его управление. Проведена оценка структуры государственного долга и вероятность возникновения долговых рисков государства. Обосновано приоритеты современной политики государственных займов и обслуживания государственного долга.

Ключевые слова: государственные заимствования, государственный долг, долговая политика государства, долговая безопасность государства, государственные долговые гарантии, управления государственным долгом.

М. Sverdan, PhD, Associate Professor
Interindustrial institute of management, Kyiv

PUBLIC FINANCIAL POLICY IN THE SPHERE OF LOANS IMPLEMENTATION AND DEBT MANAGEMENT

Investigate questions of public borrowing, advanced features of the formation of public debt and its management. An assessment of the structure of public debt and the likelihood of debt risk state. Justified by current policy priorities of government borrowing and public debt service.

Key words: public borrowing, public debt, public debt policy, public debt security, public debt guarantees, public debt management.

УДК 336.142

О. Чеберяко, канд. екон. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ,
О. Рябоконе, асп.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ В СФЕРІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

У статті аналізуються зміни до порядку формування та виконання місцевих бюджетів відповідно до норми ново-го Бюджетного кодексу; розглядаються основи формування доходів місцевих бюджетів України відповідно до діючої законодавчо-нормативної бази. При цьому робиться акцент на існуючі проблеми, які виникають при розподілі бюджетних ресурсів.

Ключові слова: місцеві бюджети, дотація вирівнювання, місцеві податки, закріплені доходи місцевих бюджетів.

Постановка проблеми. Інститут місцевого самоврядування почав формуватись в Україні з проголошенням незалежності держави. Право на існування цього інституту закріплене у Європейській Хартії місцевого самоврядування, до якого Україна приєдналась у листопаді 1996 року. Становлення інституту місцевого самоврядування в Україні свідчить про обрання курсу на проведення процесу децентралізації фінансових відносин. Здійснення вказаного кроку поклало на державу зобов'язання з розбудови локальних фінансових систем.

Основним питанням, що постає перед територіальними громадами на даний час є фінансове забезпечення виконання програм, віднесених до повноважень органів влади місцевого рівня. Для системи місцевих фінансів України була характерна недостатність доходної бази місцевих бюджетів та наявність суттєвих проблем, які гальмують її нарощування внаслідок недосконалої бюджетного законодавства та недостатньої урегульованості міжбюджетних відносин.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В напрямі вирішення вказаних недоліків вже зроблено ряд суттєвих кроків шляхом провадження бюджетної рефо-

3. Вахненко Т.П. Міжнародний кредит у світовій валютно-фінансовій системі / Т.П. Вахненко // Фінанси України. – 2006. – №11. – С. 144-155.

4. Геєць В.М. Трансформаційні процеси та економічне зростання в Україні / За ред. акад. НАН України В.М. Геєця. – Харків: Вид-во "Форт", 2003. – 440 с.

5. Луніна І.О. Державні фінанси та реформування міжбюджетних відносин: Монографія / І.О. Луніна. – К.: Наук. думка, 2006. – 432 с.

6. Луніна І.О. Державні фінанси України та їх вплив на економічний розвиток / І.О. Луніна, О.В. Короткевич, Т.П. Вахненко. – К.: Ін-т екон. прогнозів., 2000. – 96 с.

7. Луніна І.О. Проблеми й перспективи розвитку системи державних фінансів в Україні / І.О. Луніна // Фінанси України. – 2010. – №2. – С. 3-12.

8. Лютий І. Державний кредит у фінансовій політиці України / І. Лютий // Банківська справа. – 2004. – № 2. – С. 41-50.

9. Лютий І.О. Державний кредит та боргова політика України: монографія / І.О. Лютий, Н.В. Зражевська, О.Д. Рожко; Київ. нац. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – К.: ЦУЛ, 2007. – 360 с.

10. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України: монографія / Н.В. Стукало. – Д.: Вид-во "Інновація", 2006. – 248 с.

Стаття надійшла до редакції 13.03.13

рми в Україні. Значний внесок у вивчення питань бюджетного процесу і, зокрема, виконання місцевих бюджетів зробили вітчизняні вчені І.Бескид, С. Буковинський, О.Василик, А.Єпіфанов, О.Кириленко, В. Кравченко, І.Луніна, В.Опарін, І.Радіонова, М.Романів. У зв'язку з подальшим проходженням бюджетної реформи в Україні та виникненням нових взаємовідносин у бюджетній системі, виникає необхідність подальшого поглиблення вивчення вказаних питань.

Вивчення наукових публікацій з питань бюджетної політики в сфері місцевих фінансів надали нам можливість розглядати її як політику, що характеризує стан розвитку місцевих фінансів, забезпечення відтворення фінансових ресурсів, закріплення досягнутих темпів економічного зростання, створення сприятливих умов для поліпшення інвестиційного клімату.

Метою статті є аналіз проблем формування і виконання місцевих бюджетів та визначення основних напрямків їх реформування.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні головною проблемою в бюджетній сфері залишається значна концентрація фінансових ресурсів на центральному

рівні, які в подальшому передаються місцевим бюджетам у вигляді трансфертів. Забезпечення розвитку інфраструктури регіонів в значній мірі залежить від одержання субвенцій з державного бюджету [6].

Аналіз показників місцевих бюджетів дає змогу дійти висновку, що за нинішніх умов спостерігається тенденція до збільшення частки міжбюджетних трансфертів у доходах місцевих бюджетів.

Дотація вирівнювання є основним видом міжбюджетних відносин, її обсяг та питома вага у структурі міжбюджетних трансфертів постійно збільшується, тобто трансферти з державного бюджету залишаються вагомим інструментом фінансового розподілу та основним джерелом формування доходів місцевих бюджетів. Що стосується субвенцій з державного бюджету соціальної спрямованості (на пільги, субсидії, компенсаційні виплати населенню), то вони забезпечують реалізацію зобов'язань держави, їх зростання носить об'єктивний характер і пов'язане зі збільшенням соціальних стандартів. Значна ж залежність місцевих бюджетів від субвенцій інвестиційного характеру вказує на фінансову неспроможність місцевих органів влади, органів місцевого самоврядування самостійно вирішувати питання, пов'язані з розвитком територій [7].

Значні обсяги трансфертів в Україні свідчать про недостатні власні доходи місцевих бюджетів. Переважна більшість адміністративно-територіальних одиниць, які формують бюджети базового рівня, неспроможні самостійно забезпечувати навіть мінімальні соціальні потреби своїх жителів.

Бюджетним кодексом запроваджено поділ усіх надходжень і видатків на такі, що враховуються, і такі, що не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів. На практиці створюється два окремих кошика.

Величину першого кошика контролює вищий орган влади. Якщо сума накопичених там коштів перевищує потребу в них, решта підлягає вилученню; коли ж наявних у даному кошику коштів недостатньо для фінансування запланованих заходів, то бюджет відповідної адміністративно-територіальної одиниці має право на отримання дотації вирівнювання.

Відповідно до Бюджетного кодексу держава може передати органам місцевого самоврядування право на здійснення видатків лише за умови відповідної передачі фінансових ресурсів. На сьогодні ж ми маємо дуже низький рівень забезпеченості делегованих державою повноважень відповідними фінансовими ресурсами [1].

Таким чином, сьогоdnішній стан місцевих бюджетів України характеризується низькою часткою доходних джерел, які не враховуються при розрахунку обсягів трансфертів і якими місцеві органи влади можуть розпоряджатися самостійно, виходячи з пріоритетів розвитку адміністративно-територіальної одиниці.

Існує також питання, пов'язане з наданням державою податкових пільг, що зменшують доходи місцевих бюджетів. Так передбачається звільнення до 2015 року суб'єктів космічної діяльності та літакобудування від земельного податку на земельні ділянки виробничого призначення [3].

Що стосується надання субвенцій з Державного бюджету України місцевим бюджетам, то на сьогодні характерною ознакою планування відповідних видатків державного бюджету є відсутність системного підходу до визначення переліку субвенцій, їх обсягів, порядку їх використання, не досить прозорим є і порядок розподілу між регіонами.

Так, при затвердженні Закону України про Державний бюджет України щороку субвенції капітального характеру залишаються не розподіленими між регіонами,

порядки їх використання не затверджуються. Після врегулювання вищезазначених питань кошти до місцевих бюджетів починають надходити тільки в III-IV кварталі, що унеможлиблює їх своєчасне використання враховуючи тривалу процедуру внесення відповідних змін до місцевих бюджетів в частині затвердження видатків за рахунок відповідної субвенції, проведення тендерних процедур, виготовлення проектно-кошторисної документації. В результаті так потрібні для розвитку регіонів кошти повертаються до Державного бюджету України у зв'язку із закінченням бюджетного року.

Істотним недоліком є, також, визначення в якості джерел фінансування видатків на надання місцевим бюджетам субвенцій таких доходів Державного бюджету України, планові показники по яких з року в рік не виконуються.

Виходячи з вищенаведеного, можна зробити висновок, що значна залежність місцевих бюджетів від трансфертів з державного бюджету – суттєвий недолік міжбюджетних відносин, тому є необхідним чітко законодавче визначення сталих та реальних джерел наповнення місцевих бюджетів власними фінансовими ресурсами. Політика розширення власної дохідної бази на місцях обумовить загальне зниження рівня трансфертів, оскільки самодостатні місцеві бюджети зможуть обходитися без централізованої підтримки, натомість отримуватимуть її лише ті, хто дійсно цього потребує. Міжбюджетні трансферти мають не нівелювати, а лише пом'якшувати різницю в бюджетних доходах регіонів [5].

З метою вирішення вищезазначених проблем необхідно як найшвидше проводити реформування місцевих бюджетів. Бюджетна реформа повинна стати складовою частиною економічної реформи, яка назріла сьогодні в країні. Одним з ключових завдань бюджетної реформи є вдосконалення міжбюджетних відносин, які сприятимуть зміцненню фінансових основ місцевого самоврядування [8].

Основними напрямками реформування місцевих бюджетів є:

- розширення доходної бази місцевих бюджетів шляхом перерозподілу доходів між державним та місцевими бюджетами, перегляду складу доходів I та II кошиків місцевих бюджетів, розширення переліку місцевих податків і зборів;

- компенсації втрат надходжень місцевих бюджетів, пов'язаних з наданням державою пільг по сплаті податків;

- стимулювання соціально-економічного розвитку територій шляхом збільшення інвестиційної складової місцевих бюджетів (збільшення кількості джерел надходжень до бюджету розвитку), удосконалення порядку та умов надання субвенцій з Державного бюджету України місцевим бюджетам: формування єдиного підходу до розподілу фінансового ресурсу держави з урахуванням рівня забезпеченості тієї чи іншої адміністративно-територіальної одиниці об'єктами соціально-культурної сфери, інфраструктури та пріоритетних напрямків розвитку, передбачених місцевими програмами; затвердження постанов про розподіл коштів інвестиційних субвенцій та порядок їх використання одночасно із затвердженням Закону України про Державний бюджет України на відповідний рік; здійснення фінансування видатків на надання субвенцій не пізніше III кварталу при цьому за рахунок тих джерел, які реально виконуються;

- формування стабільної нормативно-правової бази з врахуванням вищезазначених напрямків реформування системи міжбюджетних відносин.

На сьогодні Верховною Радою України прийнятий новий Податкового кодексу України та 08.07.2010 року

прийнятий Бюджетний кодекс України в новій редакції (обидва вступили в дію з 01.01.2011 р.)

Новий Бюджетний кодекс України передбачає ряд норм, спрямованих на сприяння регіональному економічному зростанню з урахуванням збалансування загальнодержавних і регіональних інтересів, запровадженню нових інструментів стимулювання регіонального розвитку та вдосконаленню міжбюджетних відносин. Але, незважаючи на позитивні надбання, деякі питання залишилися невирішеними, тому існує поле для подальшого їх вивчення та вирішення [1].

Досягнення значного рівня ефективності від проведення бюджетної реформи потребує, перш за все, впорядкування системи адміністративно-територіального устрою, з урахуванням рівня розвитку інфраструктури територій, наявності природно-ресурсного потенціалу тощо.

Як свідчить досвід європейських країн, територіальні громади, здатні забезпечити належну якість управління та розвитку, мають об'єднувати 3-5 тис. мешканців.

Взяти до уваги хоча б той факт, що враховані МФУ видатки на утримання місцевих рад не забезпечується в повному обсязі фінансування навіть заробітної плати. У зв'язку з цим на утримання апаратів рад витрачаються доходи, які повинні спрямовуватись на фінансування регіональних програм. Проведення адміністративно-територіальної реформи сприятиме скороченню чисельності управлінців на місцях, що дасть змогу вивільнити значну частину коштів, які можна буде спрямувати на розвиток регіону [2].

Бюджетним кодексом у новій редакції передбачений цілий ряд заходів щодо удосконалення міжбюджетних відносин з метою зменшення залежності місцевих бюджетів від трансфертів з державного бюджету, створення належних умов для виконання органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади покладених на них функцій [1].

Зокрема, з метою збільшення фінансової самодостатності місцевих бюджетів шляхом подальшої децентралізації управління бюджетними коштами вперше до місцевих бюджетів передаються доходи державного бюджету, а саме: по 50% плати за користування надрами загальнодержавного значення, збору за спеціальне використання водних ресурсів загальнодержавного значення, збору за спеціальне використання лісових ресурсів державного значення; плата за ліцензії та сертифікати, державну реєстрацію (6 видів) тощо.

До видатків місцевих бюджетів, що враховуватимуться при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, включено фінансування заходів з позашкільної освіти, центрів соціальної реабілітації, фінансування яких зараз здійснюється за рахунок доходів, що не враховуються при визначенні трансфертів. Тим самим вивільнено ресурс на виконання власних повноважень органів місцевого самоврядування.

Але, при цьому необхідно звернути увагу на те, що збільшення доходної частини місцевих бюджетів при фінансуванні існуючої мережі бюджетних установ без збільшення фінансових нормативів бюджетної забезпеченості, які застосовуються при формульному обчисленню видатків по відповідних галузях, призведе до збільшення вилучення надлишку доходів з окремих місцевих бюджетів. Необхідним є збільшення нормативів бюджетної забезпеченості, що дасть змогу забезпечити асигнуваннями не тільки фінансування захищених статей видатків, а і розвиток матеріально-технічної бази бюджетних установ [4].

Новим Бюджетним кодексом також передбачено збільшення ресурсу місцевих бюджетів на виконання власних повноважень, розширено джерела формуван-

ня доходів, які не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів. До таких доходів передбачено в повному обсязі зараховувати: плату за землю, єдиний податок для суб'єктів малого підприємництва (до бюджету розвитку); плату за торговий патент на здійснення деяких видів підприємницької діяльності; фіксований податок на доходи фізичних осіб від підприємницької діяльності; надходження адміністративних штрафів; частину податку на прибуток підприємств (крім комунальних підприємств); податок на нерухоме майно [1].

Поряд із цим, зарахування плати за землю передбачається лише до бюджетів місцевого самоврядування, в обласному та районних бюджетах вказані надходження відсутні.

Незважаючи на позитивну зміну в Бюджетному кодексі щодо передачі доходів державного до місцевих бюджетів, по доходах обласного бюджету, що враховуються при визначенні трансфертів, очікується істотне зменшення показників. Обласний бюджет буде відрегульовано за рахунок збільшення дотації вирівнювання з держбюджету, кошти, які можна було б спрямувати на фінансування регіональних програм, заходи розвитку територій, будуть відволікатися на фінансування делегованих видатків.

Крім того, новим Бюджетним кодексом передбачено зменшення відрахувань до обласного бюджету по збору за забруднення навколишнього природного середовища з 50% до 20%, що призведе до зменшення надходжень [1].

Таким чином, зміцнення доходної бази бюджетів сіл, селищ і міст за рахунок послаблення фінансової стабільності обласних бюджетів негативно позначиться на фінансуванні загально регіональних програм.

Щодо компенсації втрат доходів місцевих бюджетів внаслідок надання державою податкових пільг, слід зазначити, що Бюджетним кодексом передбачається додаткова дотація на вказану мету.

Стосовно порядку та умов розподілу надання субвенцій з держбюджету місцевим бюджетам слід відмітити, що новий Бюджетний кодекс передбачає:

➤ основні принципи надання місцевим бюджетам субвенції на виконання інвестиційних програм (проектів): принцип об'єктивності та відкритості – отримувач субвенції визначається за прозорими процедурами; принцип єдності – розподіл коштів повинен забезпечити реалізацію системи національних цінностей та сприяти зменшенню відмінностей в рівні життя населення різних регіонів країни; принцип цільового використання коштів – субвенція використовується виключно на визначену мету, з урахуванням програм соціально-економічного розвитку країни і відповідної території, державних цільових програм;

➤ перелік основних засад надання місцевим бюджетам субвенції на виконання інвестиційних програм (проектів): економічної ефективності досягнення цілей із залученням мінімального обсягу бюджетних коштів; рівня забезпеченості закладами соціально-культурної сфери; рівня розвитку дорожнього та комунального господарства; спроможності подальшого утримання за рахунок коштів місцевих бюджетів об'єктів комунальної власності та ін.

➤ здійснення розподілу інвестиційних субвенцій на підставі формалізованих параметрів;

➤ порядок та умови надання субвенції, яка вперше визначена законом про Державний бюджет України, затверджується Кабінетом Міністрів України не пізніше 30 днів з дня набрання ним чинності.

Дотримання вищезазначених принципів на практиці, запровадження формульних розрахунків, формування достатнього ресурсу державного бюджету на надання

субвенцій місцевим бюджетам сприятиме забезпеченню поступового соціально-економічного розвитку регіонів.

Для вдосконалення бюджетної системи на всіх рівнях, забезпечення її стабільності необхідним є вдосконалення і розширення законодавчої бази з питань бюджету, оподаткування, регіонального розвитку, методологічної бази за всіма напрямками реформування [5].

Реалізація вищевказаних заходів сприятиме зміцненню фінансових основ діяльності органів місцевого самоврядування, забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку територій, підвищенню соціального захисту та добробуту громадян.

Висновки. Таким чином, основними напрямками реформування місцевих бюджетів є:

- розширення доходної бази місцевих бюджетів шляхом перерозподілу доходів між державним та місцевими бюджетами, перегляду складу доходів I та II кошиків місцевих бюджетів, розширення переліку місцевих податків і зборів;

- компенсації втрат надходжень місцевих бюджетів, пов'язаних з наданням державою пільг по сплаті податків;

- стимулювання соціально-економічного розвитку територій шляхом збільшення інвестиційної складової місцевих бюджетів (збільшення кількості джерел надходжень до бюджету розвитку), удосконалення порядку та умов розподілу надання субвенцій з Державного бюджету України місцевим бюджетам;

- проведення адміністративно-територіальної реформи з урахуванням рівня розвитку інфраструктури територій, природно-ресурсного потенціалу тощо;

- формування стабільної нормативно-правової бази з врахуванням вищезазначених напрямків реформування системи міжбюджетних відносин [6].

Новий Бюджетний кодекс України, прийнятий 08.07.2010 року, передбачає цілий ряд заходів щодо удосконалення міжбюджетних відносин з метою зменшення залежності місцевих бюджетів від трансфертів з державного бюджету, створення належних умов для виконання органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади покладених на них функцій. Зокрема, з метою збільшення фінансової самодостатності місцевих бюджетів шляхом подальшої децентралізації управління бюджетними коштами вперше до місцевих бюджетів передаються доходи держа-

вного бюджету, передбачено збільшення ресурсу місцевих бюджетів на виконання власних повноважень, розширено джерела формування доходів, які не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів.

Але, незважаючи на позитивні надбання, деякі питання залишилися не вирішеними, тому існує поле для подальшого їх вивчення та вирішення.

Реалізація на практиці позитивних нововведень та врахування зауважень до нового Бюджетного кодексу, узгодження чинних нормативно-правових актів, що регулюють бюджетні відносини та прийняття нових забезпечить максимальну ефективність використання бюджетних ресурсів, сприятиме підвищенню якості надання суспільних послуг, сталому соціально-економічному розвитку регіонів.

Список використаних джерел

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 року № 2456-V // <http://www.liga.net>.
2. Закон України "Про міжбюджетні відносини між районним бюджетом та бюджетами територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань" від 01.07.2004 року № 1953-IV // <http://www.liga.net>.
3. Зайчикова В.В. Удосконалення бюджетного законодавства в контексті європейського досвіду скорочення дефіциту бюджету: бюджетна політика // *Фінанси України: науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал МФУ / М-во фінансів України*. – Київ, 2011. – № 5 (186). – С. 56-67/
4. Барецький В. І. Зміцнення фінансової автономії місцевої влади і самоврядування // *Фінанси України*. – 2005. – № 1. – С. 65–69.
5. Бюджетна політика у контексті стратегії соціально-економічного розвитку України: У 6 т. – Т. 5. Реформування міжбюджетних відносин і зміцнення фінансової основи місцевого самоврядування / М. Я. Азаров, Ф. О. Ярошенко, В. Т. Бодров та ін. – К. : НДФІ, 2004. – 400 с.
6. Демків О. І. Напрями поглиблення бюджетної реформи в Україні // *Фінанси України*. – 2009. – № 3. – С. 46–55.
7. Коваль Л.М. Проблеми формування місцевих бюджетів та аналіз їх виконання / Л.М. Коваль // *Фінанси України*. – 2009. – № 5. – С. 126–129.
8. Мітюков І. О. Бюджетна реформа й основні напрямки удосконалення бюджетної політики // *Фінанси України*. – 2006. – № 8. – С. 16–23.
9. Мосієнко Ю. Урегулювання міжбюджетних відносин у контексті адміністративної реформи в Україні // *Збірник наукових праць Української академії при Президенті України*. – 2005. – № 2. – С. 489–497.
10. Рожко О.Д. Державна підтримка місцевих бюджетів у забезпеченні реструктуризації економіки регіонів України // *Теоретичні та прикладні питання економіки: збірник наукових праць / МОНУ; КНУ імені Тараса Шевченка; Ін-т конкурентного суспільства*. – Київ, 2011. – Вип. 25. – С. 135-143
11. Субботович Ю.Л. Бюджетна децентралізація та зміцнення фінансів органів місцевого самоврядування // *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка / Київський національний університет імені Тараса Шевченка*. – Київ, 2012. – Вип. 132. – С. 44-46.

Стаття надійшла до редакції 13.03.13

О. Чеберяко, канд. экон. наук, доц.
КНУ имени Тараса Шевченко, Киев,
О. Рябоконт, асп.
КНУ имени Тараса Шевченко, Киев

АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ В СФЕРЕ ФОРМИРОВАНИЯ И ИСПОЛНЕНИЯ МЕСТНЫХ БЮДЖЕТОВ

В статье анализируются изменения к порядку формирования и исполнения местных бюджетов в соответствии с нормами нового Бюджетного кодекса; рассматриваются основы формирования доходов местных бюджетов Украины согласно действующей законодательно-нормативной базе. При этом делается акцент на существующие проблемы, которые возникают при распределении бюджетных ресурсов.

Ключевые слова: местные бюджеты, дотация выравнивания, местные налоги, закрепленные доходы местных бюджетов.

O. Cheberyako, PhD, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv,
O. Ryabokon, post graduate student
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

IMPORTANT PROBLEMS IN THE FIELD OF FORMING AND EXECUTION OF LOCAL BUDGETS

In the article changes are analysed to the order of forming and implementation of local budgets in accordance with the norm of the new Budgetary code; the principles of the formation of the local budgets of Ukraine with the accordance of the present legal basis are studied here. The stress is laid on the existing problems which arise during the distribution of the budget resources.

Keywords: local budgets, smoothing grant, community charges, fastened profits of local budgets.